

simona semenič

TRI DRAME

tisočdevetstoenainosemdeset

sedem kuharic, štirje soldati in tri sofije

mi, evropski mrlič

tisočdevetstoenainosemdeset

vitomilu in črtomiru

v spomin sošolki eriki (1976–2012)

*začne se z lužo krvi
tako se začne*

luka
tata, tata

*tole je luka
luka je naš glavni lik
stoji v gruči ljudi, ki opazujejo človeško telo na as-
faltu
okrog glave luža krvi
luža krvi na asfaltu se širi, se širi in postaja mlaka
gruča ljudi okrog telesa se širi, se širi in postaja mno-
žica*

10
11

*luka je sedemletni fant, stoji ob robu množice, v
rokah drži belo plastično vrečko, že malce znucano
v vrečki je nekaj takega kot denarnica*

*tako se začne
rdeče, zelo rdeče*

*z luko na robu neke množice, množice, ki menda
bolje od njega ve, kako se tem stvarjem streže*

luka
tata, tata

luka ponovi besedi, šepetaje

*no, čisto mogoče pa tudi, da ne
mogoče luka sploh ne ponovi tata, tata
mogoče luka sploh ne reče tata, tata
mogoče luka v rokah sploh ne drži bele plastične
vrečke
že malo zmahane
mogoče luka sploh ne stoji na robu množice, ki bolje
od njega ve, kako se tem stvarjem streže
mogoče luka sploh ni naš glavni lik in zdaj odide, če
je sploh kdaj tu stal
in mogoče zdaj vstopi erik, ki ima štirinajst let
in mogoče je on naš glavni lik
mogoče erik štirinajstih let zdaj stoji ob robu množice,
ki bolje od njega ve, kako se tem stvarjem streže
čepprav, nedvomno, erik že bolje ve od luke, ki ga ni
več tu
erik stoji zraven drugega pobalina, približno enako
starega
se trudita, da bi bolje videla skozi to množico, jima
uspeva bolj napol*

erik

a misliš, da je kdo poklical rešilca?

*reče erik svojemu tovarišu in si popravi šolsko torbo
tako ta pravo, tako, kot jo danes nosijo frajerji
recimo, da je zelena, vojaška, za čez eno ramo, in re-
cimo, da na njej piše back in black, in recimo, da gre*

čez ta napis znak za visoko napetost, tista znamenita strela

erik nosi tudi take ta prave kavbojke, take, kot jih danes nosijo frajerji

in tako jopo, tudi kavbojsko, na rami pa všitek, na katerem piše suzuki

na prsah pa priponka z napisom double fantasy

njegov tovariš nič kaj ne zaostaja za njim, z všitki, priponkami in napisi, mislim,

naš glavni lik je zagotovo frajer številka ena ali pa najmanj, recimo, štiri

seveda pod pogojem, da je ta erik naš glavni lik ker mogoče tudi ni

mogoče ima naš glavni lik enaindvajset let

je čisto na kratko postrizen

v vojaški uniformi, z vojaško torbo na ramenu in titovko na glavi

in recimo, da je ravnokar z avtobusom prispel na vojaški dopust, in to od nekje zelo daleč, daleč kot na primer bitola, zato je torej oblečen v vojaško uniformo in na ramenih drži vojaško torbo in ima na glavi titovko

je ravnokar prispel in se z avtobusne postaje napotil proti kavarni, najprej bi se rad srečal s katerim od svojih prijateljev, ne bi šel na primer takoj domov in ime mu je boris

boris

o, jebemti, ne mi umret, a me slišiš, poglej me, ej

*ampak tisto telo, od katerega še kar odteka kri, ne
sliši več nič in nikogar ne bo pogledalo
ker je že truplo
še toplo sicer, ampak se že ohlaja
se ohlaja
se ohlaja ne glede na to, kdo je naš glavni lik*

*tako se začne
če bi bil prostor dogajanja nekje zunaj, nekje izven
našega varnega sveta, se pravi, da bi ne bil tule na
odru, potem bi bilo to na gregorčičevi ulici v ajdov-
ščini
natančneje, na križišču gregorčičeve ulice in ulice 5.
maja, čisto zraven spomenika padlim borcem, na ka-
terem piše slava padlim za svobodo*

*če bi bil prostor dogajanja nekje zunaj, bi bil nekje
na sredini med cerkvijo janeza krstnika in lavričevo
knjižnico, čisto zraven službe družbenega knjigovod-
stva, in uslužbenke sdk-ja bi takoj po nesreči priletele
ven in se stopile v gručo*

če bi bil prostor dogajanja nekje zunaj, vendar ni

*luka, naš sedemletni glavni lik, spet vstopi
s svojo zdelano belo plastično vrečko stoji na robu
množice
gleda v kri, gleda in ne more nehat gledat
ne more odmakniti pogleda od tiste rdeče mlake,
gleda in maha s svojo obrabljeno vrečko semtertja
vrečka šumi*

š š š š

tako nekako šumi vrečka

š š š š

*luka ne more odmakniti pogleda od tiste rdeče mlake,
gleda in maha s svojo scufano vrečko gorindol
denarnica skače*

šk šk šk šk

tako nekam

in potem zasliši rešilca

iiiiiiuu

ne tako, bolj potiho, ker je od daleč

iiiiiiuu

tako

od daleč, potiho

in potem vedno bolj od blizu, vedno bolj glasno

iiiiiiuu

in ljudje vedno bolj kričijo

*ker vsak najboljše ve, kako se tem stvarjem streže
ne bi mogli prepoznati njihovih besed, preveč jih je
preveč je vsega*

preveč besed in preveč ljudi

luka stoji na robu množice

luka

tata, tata

vnovič ponovi, šepetaje

*stoji za tremi uslužbenkami službe družbenega knji-
govodstva, na robu vriščiče množice*

*množice, ki, kot že rečeno, bolje od luke ve, kako se
tem stvarjem streže*

iiiiiii
rešilec se ustavi
vrata se zaloputnejo
bumf
tako se zaloputnejo vrata

reševalec
pa pridrži vrata, a ne vidiš, da je začela burja

darko, reševalec
a se ti zdi, da je to zdaj važno?

reševalec
umaknite se

darko, reševalec
a je živ?

reševalec
mrtev

darko, reševalec
potem sva zastonj divjala

reševalec
ja

darko, reševalec
kje je pa policija?

reševalec
jah, saj veš, eni si vzamejo cajt

luka
tata, tata

darko, reševalec, lukatov oče
sine, kaj pa ti delaš tu?

luka
mama me je poslala po kruh in mleko

darko, reševalec, lukatov oče
potem pa pojdi, ne stoj tu

luka
tata, a lahko ...

$\frac{16}{17}$

darko, reševalec, lukatov oče
pojdi v trgovino, ne stoj tu

luka
prav, tata, grem

*luka odide
v rokah drži pošvedrano belo plastično vrečko, v ka-
teri poskakuje denarnica
semtertja
gorindol
šk šk šk šk
in vedno manj
dokler ne izgine*

*vstopi erik
erik tudi tokrat ni sam, o ne
zraven njega je spet pobalin njegovih let v frajerski,
za današnje cajte frajerski, opremi (priponke, našitki,
napisi) in frizuri
frizura, ki jo posvečeni znajo poimenovati
frizura, ki se ji reče bitles frizura
frizura, ob kateri na primer tudi erikov nono zmeraj
vzklíkne – o, saj si kot en bitles!
vstopita torej ta dva bitlesa, naš glavni lik erik in nje-
gov prijatelj
njegovemu prijatelju je ime srečko
srečko opazuje truplo
erik skrivoma opazuje srečka
potem ga z nekolikanj obotavljanja prime za ramena*

erik
ti, srečko, pejva raje na grad

srečko
počakaj malo, no

erik
ma jaz bi raje šel

srečko
ma čakaj, da pride milica, no

erik
lahko bi vseeno šla

srečko
pa če moramo ostati tu, da nas miličniki sprašajo

erik
saj nisva videla nesreče

srečko
in kaj potem, vseeno moramo vsi počakati

erik
kaj pa če greva k šiptarju po šamrole, a bi potem šel
na grad

*erik ves ta cajt drži roko srečku na ramenu
tako, neopazno*

srečko
imaš denar?

erik
nimam, ma lahko se ustaviva pri moji noni

srečko
ja, kaj pa če je ni doma?

erik
saj vem, kje ima denarnico

srečko
kaj, a kar vzel ji boš?

erik

ja, pa kaj potem, saj mi zmeraj reče, naj si kaj kupim,
pa si nikoli nič ne kupim
saj ne bo nič jezna

srečko

no, pa pejva potem

*erik in srečko noge prestavita proti slaščičarni
boris pa v drugo smer, proti kavarni
truplo svojih udov ne premakne nikamor
edino tista rdeča mlaka se še kar premika, še kar širi*

*v kavarni je zadušljivo, cigaretne dim je tako gost, da
bi se nadenj lahko spravil z motorko
tistih nekaj parov oči, ki so prišli na hitro kafe ali na
dva deci ali pa na en štamprl ali pa na partijo šaha ali
pa na vse skupaj, se vsi obesijo na borisa, kot bi bil
nekakšno čudo
bržkone pomislijo nekaj kot – tega pa še nisem videl
ali pa – a je ta prišel ali gre
ali pa tudi – bogve, če je za kaj v šahu
ali – evo, še en južnjak, ki ga bom nabrisal v briškuli
in tršetu
nekaj takega
morda
boris strese torbo z ramen in jo vrže na tla
bam
usede se za mizo
iz žepa potegne škatlico ibar cigaret in škatlico vži-
galic*

ssssk

šccc

vdih

izdih

pri sosednji mizi božo in edo končata partijo šaha

božo, šahist v kavarni
e, boš moral še malo v šole hoditi

edo, šahist v kavarni
a bova še eno?

boris
daj mi eno kafe, ma močno

zasliši se močan sunek burje

vuš

in potem

švam

in še eden

vuš

švam

božo, šahist v kavarni
pa ne, da je kurba spet začela

edo, šahist v kavarni
pa saj je lihkar nehala, sem računal, da bo vsaj par
dni mir

natakar
slabo si to računal, pa tak študent

edo, šahist v kavarni
nisem še študent

natakar
pa boš, ne

vuš
švam
in potem
žbam

božo, šahist v kavarni
kaj je bilo pa to

natakar
se mi zdi, da je un korec zafasalo s strehe

božo, šahist v kavarni
pa ja ne

natakar
saj je visel čez že v mesecih
sem že desetkrat rekel šefu, da naj zrihta, jaz pa tudi
ne bom, jaz sem kelnar, ne pa krovec, jebenti

natakar stopi do okna

natakar
ja, korec je zafasalo, še dobro, da ni koga ubilo
ma saj tako ali tako ne bi bil noben kriv

božo, šahist v kavarni
mah, tako je, kaj češ

natakar
ja, kdo pa še danes kaj dela v tej državi
delavec gara, uni tam gor pa se praskajo po jajcih

edo, šahist v kavarni
ja

božo, šahist v kavarni
glejte – tako je bilo, tako je in tako bo

edo, šahist v kavarni
ja

nekdo ob šanku zvrne štamprli

nekdo ob šanku
in nikoli ni noben za nič kriv

boris
a ste slišali za nesrečo?

natakar
kakšno nesrečo?

boris
tam pri spomeniku
enega je do smrti povozil avto

nekdo ob šanku
sem slišal rešilca, ja, ma sem mislil, da se spet neki
zajebavajo
ti v rešilcih se radi zajebavajo

natakar
ja, vklopijo une sirene, sam da zajebavajo ljudi

božo, šahist v kavarni
mi pa moramo delat

nekdo ob šanku
ja
daj mi še enega, majstr

vstopi darko, reševalec, lukatov oče

darko, reševalec, lukatov oče, kavarniški gost
ojla, fantje

nekdo ob šanku
ojla
a si končal s šihtom

darko, reševalec, lukatov oče, kavarniški gost
ma sem, ja, bojo že sami porihital do konca
sem prišel na enega hitrega, potem moram it
moj sin je danes sprejet v pionirje

nekdo ob šanku
pridi sem, boš kaj povedal o nesreči

natakar
ma, boris, kaj si to ti?

boris
ja, jaz sem, jebenti, kdo pa

natakar
o, ma ti si
saj te sploh nisem spoznal

nekdo ob šanku
ma ti si
brez las
saj te sploh ni za spoznat
madona, saj si prav en špadni fant
saj tisti špageti dol do riti niso bili nobeni stvari po-
dobni
saj je prav, da so ti dali boga

$\frac{24}{25}$

natakar
a si prišel na dopust?

boris
ja, lihkar sem stopil z avtobusa, evo

nekdo ob šanku
kaj boš pil?
daj, kelnar, daj fantu kaj za spit

natakar
kaj boš?

boris
ma en vinjak mi daj
ne, čakaj, daj mi kar dvojnega

božo, šahist v kavarni
ti, koga je pa povozilo tam pri spomeniku?

darko, reševalec, lukatov oče, kavarniški gost
ne vem, ne poznam

edo, šahist v kavarni
ma je kdo mlad?

boris
ma ne ravno, en moški, bolj star, mora bit že čez pet-
deset

*in potem se vse zavrti
se zavrti nazaj in naprej, se zavrti kot v filmu
čeprav, roko na srce, ne more se zavrteti kot v filmu,
kajne, dragi gledalci, tule na odru se lahko bolj kla-
vrno zavrti
edino če imamo vrtljiv oder, potem ja, potem se lahko
za spoznanje zavrti
ampak to bi bil bolj beden vizualni efekt, aneda
lahko se torej potrudimo s svetlobnim efektom
žmrk žmrk
lahko pa si vse skupaj samo predstavljamo, si pred-
stavljamo borisa, kako sedi sredi zakajene kavarne,
si predstavljamo, kako se potem vse skupaj zavrti,
se zavrti tako, da boris ne ve več, kje je in kaj počne,*

*se zavrti tako, da tudi mi ne vemo več, kje je boris
in kaj počne, se zavrti tako, da je boris kar naenkrat
en gospod z redkimi sivimi lasmi, gubami in rahlimi
obrisi pivskega trebuščka
natakar, božo, edo in nekdo ob šanku izginejo
in izginejo tudi mize in stoli in izgine tudi dimna za-
vesa, z njo pa impresivna podoba motorke
boris je star triinpetdeset let in stoji sredi dezinficira-
ne lekarne
lekarnar v dezinficirani beli halji stoji za dezinficira-
nim belim lekarniškim pultom
boris ga gleda
gleda okoli sebe
gleda sebe*

dezinficirani lekarnar
gospod, seveda, samo če želite

boris
jaz?

dezinficirani lekarnar
ja, seveda, samo če želite

boris
kaj?

dezinficirani lekarnar
tole, tale izdelek sem vam ponudil, res odličen, der-
cos neogenic, za spodbujanje rasti las, vzamete eno
ampulo zjutraj ali zvečer